

Sygn. akt VII U 297/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: Karol Szwej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 maja 2018 r. w Warszawie

sprawy Z. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

z dnia 30 stycznia 2018 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

sygn. akt VII U 297/18

UZASADNIENIE

Z. Ł. w dniu 12 lutego 2018 roku odwołał się od decyzji organu rentowego z dnia 30 stycznia 2018 roku odmawiającej mu doliczenia do emerytury okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 5 czerwca 1984 roku do 7 lutego 1986 roku. W ocenie odwołującego zaskarżona decyzja nie jest zgodna ze stanem faktycznym. (odwołanie z dnia 12 lutego 2018 roku, k.3 a.s.)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że znajdująca się w aktach rentowych dokumentacja nie potwierdza faktu opłacania składek z tytułu prowadzonej działalności. Powołując się na treść 116 ust. 5 ustawy emerytalnej organ rentowy podkreślił, że do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Organ rentowy zaznaczył jednocześnie, że w spornym okresie Z. Ł. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...). Zgodnie zaś z treścią obowiązującego wówczas art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 roku o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą i ich rodzin, ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej lub współpracy nie podlegały osoby które w okresie prowadzenia działalności lub wykonywania współpracy były równocześnie pracownikami zatrudnionymi w wymiarze czasu pracy

nie niższym, niż połowa wymiaru obowiązującego w danym zawodzie. (odpowiedź na odwołanie z dnia 5 7 marca 2018 roku, k. 3 – 3v a.s.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. Ł. urodzony w dniu (...), w dniu 7 listopada 2014 roku złożył wniosek o emeryturę (wniosek o emeryturę k. 1 - 8 a.r.). Decyzją z dnia 8 grudnia (...), organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 listopada 2104 roku, tj. od dnia złożenia wniosku. Podstawa wymiaru emerytury obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 95,38% przez kwotę 2.059,92 zł, i wyniosła 1.964,75 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił okresy składkowe 39 lat, 6 miesięcy i 5 dni oraz nieskładkowe 10 miesięcy i 29 dni. Organ rentowy zaznaczył, że po przyznaniu ubezpieczonemu wcześniejszej emerytury w dniu 29 grudnia 2007 roku odwołujący nie udokumentował 30-miesięcznego okresu ubezpieczenia wobec czego przyznana od 1 grudnia 2014 roku emerytura pozostała w dotychczasowej wysokości. (decyzja z dnia 8 grudnia 2014 roku, k. 11 a.r.)

W dniu 23 sierpnia 2017 roku odwołujący złożył wniosek o doliczenie mu do okresów składkowych, okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 5 czerwca 1984 roku do 7 lutego 1986 roku. W dniu 4 października 2017 roku ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych oświadczenie, że opłacał składki z tytułu prowadzonej działalności, jednak nie posiada jakichkolwiek dokumentów na potwierdzenie tej okoliczności. (wniosek z dnia 23 sierpnia 2017 roku, k. 27 a.r., oświadczenie z dnia 4 października 2017 roku, 53 a.r.)

Decyzją z dnia 30 stycznia 2018 roku, znak: (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonemu doliczenia do emerytury okresu od 5 czerwca 1984 roku do 7 lutego 1986 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podkreślił, że zgromadzona dokumentacja nie potwierdza faktu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej we wskazanym okresie. Ponadto organ rentowy wskazał, że w okresie od 16 sierpnia 1972 roku do 30 czerwca 1996 roku ubezpieczony był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w W. i z tytułu zatrudnienia nie był zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. (decyzja z dnia 30 stycznia 2018 roku, k. 91 a.r.)

Odwołanie od ww. decyzji wniósł ubezpieczony inicjując niniejsze postępowanie w toku którego ustalono, że odwołujący w okresie od 5 czerwca 1984 roku do 1 stycznia 1986 roku prowadził działalność gospodarczą Instalatorstwo Elektryczne. Odwołujący wykonywał ją po godzinach pracy bowiem od 16 sierpnia 1972 roku do 30 czerwca 1996 roku był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W. na stanowisku elektryka. W okresie od 1 listopada 1985 roku do 31 grudnia 1985 roku odwołujący miał zawieszoną działalność zakładu (...). Decyzją z dnia 7 lutego 1986 roku Urząd Dzielnicowy W. P. stwierdził, że z dniem 1 stycznia 1986 roku wygasło potwierdzenie zgłoszenia na wykonywanie rzemiosła Instalatorstwo Elektryczne po godzinach pracy w W. przy ul. (...). Pismem z dnia 21 stycznia 1986 roku odwołujący poinformował Urząd Dzielnicowy W. P., że rezygnuje z dalszego wykonywania działalności rzemieślniczej. (pismo z dnia 15 listopada 1985 roku, k. 59 a.r., decyzja z dnia 7 lutego 1986 roku, k. 57 a.r., zeznania ubezpieczonego w charakterze strony, k. 13 – 14 a.s., świadectwo pracy, k. 7 akt dot. świadczenia przedemerytalnego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy, w tym dołączonych do akt sprawy akt ubezpieczeniowych oraz częściowo na podstawie zeznań odwołującego złożonych w charakterze strony. Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego jedynie w zakresie w jakim znajdowały one odzwierciedlenie w zebranych materiałach dowodowych.

Ponadto, dowody w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają.

W niniejszej sprawie strony postępowania co do zasady nie kwestionowały materiału dowodowego co potwierdza jego wysoki walor dowodowy i bezsporny charakter.

Sąd uznał zgromadzony materiał za dostateczny do wydania orzeczenia w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie Z. Ł. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 30 stycznia 2018 roku, znak:(...) jest nieuzasadnione i podlega oddaleniu.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa - treść decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a także zakres wniesionego od niej odwołania wyznacza przedmiot sporu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 listopada 2004 roku, sygn. akt III AUa 430/2004, L.).

Zgodnie z art. 6 ust 2 pkt 14 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1383 t.j. dalej: ustawa emerytalna) za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 roku następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne: pozarolniczej działalności gospodarczej na obszarze Państwa Polskiego:

- a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,
- b) prowadzonej przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu, jeżeli prowadzenie działalności gospodarczej odpowiadało warunkom ubezpieczenia;

Zatem z treści wyżej cytowanego art. 6 ust. 2 pkt 14 lit. a ustawy emerytalnej wynika, że samo prowadzenie działalności gospodarczej bez opłacania składek na ubezpieczenie społeczne nie stanowi okresu składkowego. Taki reżim ma swe uzasadnienie w tym, że prowadzący działalność gospodarczą są jednocześnie płatnikami składki, stąd od nich tylko zależało czy składka została uiszczona. Również w postępowaniu o świadczenie emerytalne obowiązuje zasada, że to zainteresowany ma wykazać okres ubezpieczenia, tj. opłacania składek na ubezpieczenie społeczne lub zwolnienie od ich opłacania. Prowadzenie działalności bez opłacania składek, nie stanowi okresu składkowego w ubezpieczeniu emerytalno-rentowym. Możliwość zaliczenia okresów prowadzenia działalności gospodarczej do stażu pracy niezbędnego przy ustalaniu prawa do emerytury uzależniona jest od wykazania, że za okresy te zostały opłacone należne składki na ubezpieczenia społeczne. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2009 roku, sygn. akt II UK 395/08, LEX nr 1001311) wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 5 lipca 2017 roku, sygn. akt III AUa 1386/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 19 stycznia 2017 roku, sygn. akt III AUa 855/16).

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie pozwoliło na doliczenie do okresów składkowych ubezpieczonego, okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 5 czerwca 1984 roku do 1 stycznia 1986 roku. Odwołujący nie wykazał bowiem, że opłacił składki na ubezpieczenia społeczne za ww. okres, co zgodnie z utrwalonym orzecznictwem było konieczne dla uwzględnienia go do okresu składkowego. Co więcej w ocenie Sądu dokumentacja zgromadzona w aktach rentowych nie potwierdza aby ubezpieczony w ww. okresie nieprzerwanie prowadził działalność gospodarczą. Wynikają z niej natomiast okresy zawieszenia prowadzenia działalności, jak i inna data zaprzestania jej prowadzenia. Zezwolenie na wykonywanie pracy po godzinach wygasło odwołującemu bowiem 1 stycznia 1986 roku, a pismem z dnia 21 stycznia 1986 roku odwołujący oświadczył, że rezygnuje z dalszego prowadzenia działalności. Ww. okoliczności tym bardziej poddają pod wątpliwość twierdzenia odwołującego, że przez cały sporny okres faktycznie prowadził działalność i z tego tytułu opłacał składki na ubezpieczenia społeczne. Ponadto jak słusznie zauważył organ rentowy odwołujący w spornym okresie na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 roku o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą i ich rodzin nie miał obowiązku opłacania składki na ubezpieczenie społeczne, bowiem podlegał on ubezpieczeniu z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W..

Zgodnie z normami generalnymi statuowanymi przed wszystkim przez art. 6 k.c. oraz przez art. 232 k.p.c. strona postępowania obowiązana jest udowodnić wszystkie swoje twierdzenia zgłaszane przez nią w sprawie. Natomiast w wyroku z dnia 22 listopada 2001 roku (sygn. akt I PKN 660/00) Sąd Najwyższy wskazał, że samo twierdzenie

dotyczące istotnych dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą. A jak argumentował to Sąd Apelacyjny w Warszawie, w wyroku z dnia 13 kwietnia 2006 roku (sygn. akt III AUa 35/06, L.), przedmiotem postępowania dowodowego są fakty mające istotne znaczenie dla merytorycznej oceny dochodzonego roszczenia. W ocenie Sądu Okręgowego w toku niniejszego postępowania odwołujący nie udowodnił zgłaszanych twierdzeń tym samym zaskarżoną decyzję należało uznać za zgodną z prawem.

Należy również podkreślić, że w prawie ubezpieczeń społecznych nie stosuje się klauzul generalnych zasad współzycia społecznego. Przepisy prawa z zakresu ubezpieczeń społecznych są przepisami bezwzględnie obowiązującymi i przy ich stosowaniu ani organ rentowy, ani sąd nie mogą mieć na uwadze zasad współzycia społecznego; przepisy te muszą być bezwzględnie przestrzegane w stosunku do wszystkich nawet, jeśli jawią się one osobie zainteresowanej jako subiektywnie niesprawiedliwe. Inaczej mówiąc istotną cechą ubezpieczeń społecznych jest schematyzm prawa do świadczeń. Wyraża się on w bezwzględnym przestrzeganiu równości formalnej, bez możliwości korekty w przypadkach uzasadnionych okolicznościami sytuacji jednostkowej. W związku z tym w prawie ubezpieczeń społecznych nie ma klauzul generalnych, tj. zwrotów ustawowych, pozwalających na indywidualne potraktowanie każdego przypadku ze względu na np. zasady współzycia społecznego. Tym samym fakt, że ubezpieczony, jak twierdzi, był dobrym rzemieślnikiem nie ma niestety wpływu na wysokość jego emerytury.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć odwołującemu z pouczeniem.

MG